

בש"פ 3018/20 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 3018/20

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. פלוני
2. פלוני
3. פלוני

בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 25.5.20 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 51550-08-19 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

תאריך הישיבה: כ"ג באייר התש"ף (17.05.20)

בשם המבקשת: עו"ד לינור בן אוליאל, עו"ד דיה בן אסא

בשם המשיבים: עו"ד אבי חימי, עו"ד יוסף סולימן

החלטה

לפני בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיבים מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין

עמוד 1

הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב-90 ימים החל מיום 25.5.2020, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 51550-08-19 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

1. ביום 25.8.2019 הוגש נגד המשיבים כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לפשע, שינוי חלקי רכב וניסיון רצח. למשיבים 1 ו-2 מיוחס אישום נוסף של פציעה בנסיבות מחמירות ואיומים. בתמצית יצוין כי על פי עובדות כתב האישום במהלך חודש מרץ 2019 גילה משיב 2 על אודות נטייתו המינית של א.א., קטין בגילו (להלן: הקטין), אחיו הקטן ושל משיב 1. בעקבות הגילוי תקפו משיבים 1 ו-2 את הקטין והיכו אותו מכות נמרצות תוך שגרמו לו חבלות, וכן איימו עליו. על פי עובדות כתב האישום השני המשיבים קשרו קשר להמית את הקטין בשל נטייתו המינית. המשיבים הצטיידו ברכב וניסו לדרוס את הקטין. לאחר מכן יצא משיב 1 מהרכב כשברשותו סכין והחל דוקר את הקטין, בעקבות כך הוא פונה לבית החולים במצב אנוש.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. ביום 13.11.2019 קבע בית המשפט כי קיימת תשתית ראייתית מוצקה ביותר, וכי קיים פוטנציאל הרשעתי ממשי להרשעת כל אחד מהמשיבים בעבירות המיוחסות לו. עם זאת, בית המשפט נעתר לבקשה לעריכת תסקירי מעצר בעניינם. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להישנות התנהגות פוגענית ואלימה מצד המשיבים, וכי ספק אם ניתן להפחית את הסיכון הנשקף מהם מחוץ למעצר ועל כן לא המליץ על שחרורם לחלופת מעצר.

3. אשר להשתלשלות העניינים בהליך העיקרי, טרם ניתנה תשובה לכתב האישום. חרף זאת, נשמעה עדותו של המתלונן. ביום 4.3.2020 הסתיים הליך מתן העדות של המתלונן ודין לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק) נקבע ליום 29.3.2020. ואולם, בשל מצב החירום בגין התפרצות נגיף הקורונה דחה בית המשפט את הדיון ליום 5.5.2020, ובהמשך הוא נדחה שוב ליום 12.5.2020. באותו יום אכן התקיים דיון לפי סעיף 144 לחוק ונקבעו שלושה מועדים לדיוני הוכחות.

4. המבקשת טוענת כי מסוכנות המשיבים נלמדת מהמעשים האלימים והקשים המיוחסים להם בכתב האישום. המשיבים, כאמור, קשרו קשר להרוג את אחיהם הקטין של משיבים 1 ו-2 אך ורק בשל נטייתו המינית. מסוכנותם של המשיבים מתחדדת גם לאור ממצאי תסקירי שירות המבחן שנערכו בעניינם, מהם עולה כי קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה מצדם. עוד מציינת המבקשת כי נוכח קביעת בית המשפט לעניין הראיות לכאורה ובהיעדר חלופת מעצר ראויה, ממילא הם הסכימו למעצר עד תום ההליכים. המבקשת מודעת לכך שהעיכובים בתיק נבעו בין היתר בשל הצורך שהתעורר להשלמת פעולות חקירה, עם זאת, היא מציינת כי המתלונן העיד על פני שתי ישיבות וכי נערך דיון לפי סעיף 144 לחוק ונקבעו דיוני הוכחות. הודגש כי שירות המבחן העריך את מסוכנות של משיב 1 כבינונית, את מסוכנותו של משיב 2 כגבוהה, ושל משיב 3 כבינונית-גבוהה.

5. מנגד המשיבים הצביעו על כך שחלפו עשרה חודשים מאז מעצרו וטרם ניתנה תשובה לכתב האישום. האשמה לכך אינה נעוצה בהתנהלות המשיבים כי אם בשל כך שעד היום ביקשה המשיבה להמשיך ולבצע פעולות חקירה. נכון כי בחודשים ינואר-מרץ השנה, עדות הקטין נשמעה, אך מאז המשפט "עומד במקום". הדחיית המשפט לא נבעו אפוא, לא בשל נגיף הקורונה, לא בשל בית המשפט ולא בשל התנהלות המבקשת, אלא בשל נקיטת פעולות חקירה שטרם נסתיימו. יתר על כן, עיון בתוצרי החקירה מלמד כי לא הייתה כל סיבה שפעולות אלה לא ננקטו לפני זמן ניכר. לעת הזו אפוא בית המשפט מתבקש להורות כי שירות המבחן יגיש תסקירים משלימים לגבי שלושת המשיבים,

כאשר הודגש כי עובר למעצרו של משיב 1 הוא התעתד להתחתן.

6. דין הבקשה להתקבל. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נדרש בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם, לו עומדת חזקת החפות, לחירות, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי (ראו למשל: בש"פ 418/18 מדינת ישראל נ' בריל, פסקה 10 (22.1.2018)). במסגרת האיזון האמור, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם; חומרת העבירות המיוחסות לו; חלוף הזמן ממועד מעצרו; קצב ניהול ההליך העיקרי; החשש מפני שיבוש הליכי משפט והאפשרות להימלטות הנאשם מן הדין (בש"פ 8524/17 מדינת ישראל נ' פוגל, פסקה 24 (3.1.2018); בש"פ 2721/20 מדינת ישראל נ' צ'חבריזדה, פסקה 7 (6.5.2020)).

7. בענייננו, המסוכנות הנובעת מהמשיבים טבועה באופי העבירות החמורות המיוחסות להם. לכך גם מצטרפת הערכת שירות המבחן בעניינם. באשר להימשכות ההליך, מדובר בבקשה ראשונה להארכת מעצר, כאשר בהתחשב בצורך שהתעורר בהשלמת פעולות חקירה, נראה שעד להתפרצות נגיף הקורונה התנהל ההליך בקצב שאינו חריג. בהתחשב בכל אלה, כמו גם בעובדה שנקבעו זה מכבר שלושה מועדי הוכחות, האיזון המתבקש לעת הזו הוא הארכת מעצרו של המשיבים.

אשר על כן, מעצרו של המשיבים מוארך בתשעים ימים החל מיום 25.5.2020, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 51550-08-19 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ג באייר התש"ף (17.5.2020).

ש ו פ ט